

1. СИЛАБУС З ДИСЦИПЛІНИ «Інфекційні ураження гепатобіліарної системи в аспекті диференційної діагностики з аутоімунними та токсичними гепатитами».

1. Загальна інформація

Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	228 Педіатрія, третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти з підготовки доктор філософії (Ph.D.)
Форма навчання	Очна денна, очна вечірня,
Назва навчальної дисципліни	Дитячі інфекційні хвороби
Кафедра	Дитячих інфекційних хвороб
Е-mail кафедри	Kaf_pedInfectious@meduniv.lviv.ua
Викладачі (імена, прізвища, наукові ступені і звання викладачів, які викладають дисципліну, контактний email, Google scholar, Scopus)	Олександр Надрага - д.м.н., професор, nadruga09@gmail.com Орест Січкоріз - к.м.н., доцент, sichkorizoje@gmail.com Галина Литвин – к.м.н., доцент, golytvyn2012@gmail.com Ірина Дибас – к.м.н., доцент, idybas24@gmail.com
Рік навчання (рік, на якому реалізується вивчення дисципліни)	2-3
Тип дисципліни/модулю (обов'язкова/ вибіркова)	Обов'язкова
Кількість кредитів ECTS	3
Кількість годин (лекції/ практичні/семінарські заняття/ самостійна робота аспірантів)	Лекції – 8 год, семінарські заняття – 8 год, практичні заняття – 28 год, самостійна робота – 46 год
Консультації	Згідно з розкладом

2. Анотація до дисципліни «Інфекційні ураження гепатобіліарної системи в аспекті диференційної діагностики з аутоімунними та токсичними гепатитами».

а) Вірусні гепатити у дітей є серйозною проблемою в сфері дитячої інфекційної патології, яка має значний соціально-медичний вплив та потенційно небезпечні наслідки для дітей. Актуальність досліджень у цій

галузі зумовлена поширеністю та зростанням відсотка парентеральних гепатитів в неонатальному періоді.

Згідно зі світовими даними, вірусні гепатити, зокрема гепатити А, В, С, D та Е, є одними з найпоширеніших інфекційних хвороб у дітей. За оцінками Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), щорічно вірусним гепатитом А заражається близько 1,4 мільйона осіб у всьому світі, з них близько 70% випадків припадає на дітей. За оцінками ВООЗ, у світі приблизно 257 мільйонів людей інфіковані вірусом гепатиту В, більшість з яких інфікувалася у дитячому віці. Така ж ситуація із захворюваністю на вірусний гепатит С - близько 71 мільйона осіб у всьому світі страждають від хронічного гепатиту С, значна частина яких інфікувалася в ранньому дитячому періоді чи перинатально.

Вірусні гепатити у дітей можуть мати серйозні наслідки для їхнього фізичного, психологічного та соціального розвитку. Вірусні гепатити можуть мати перебіг з мінімальною клінічною симптоматикою чи під маскою неінфекційних хвороб, що ускладнює швидку первинну діагностику та диференційну діагностику у дітей.

б) Вищесказане зумовлює потребу у детальному вивченні та проведенні диференційної діагностики вірусних гепатитів з аутоімунними та токсичними гепатитами у дітей.

Необхідно проводити наукові дослідження, спрямовані на вивчення епідеміології, діагностики, лікування та профілактики цих захворювань. Ці дослідження допоможуть розробити ефективніші стратегії управління захворюваністю на вірусні гепатити у дітей та зменшити їхній негативний вплив на дитяче населення.

Таким чином, лише чітка послідовність оволодіння знаннями та проведення тісної міждисциплінарної інтеграції навчальних дисциплін дозволять сформувати достатнє професійне підґрунтя у слухачів навчальної дисципліни «Інфекційні ураження гепатобіліарної системи в аспекті диференційної діагностики з аутоімунними та токсичними гепатитами» для вирішення проблеми елімінації вірусних гепатитів.

3. Мета і завдання дисципліни

Мета передбачає удосконалення знань аспірантів, здобуття ними теоретичних знань, умінь, навичок, достатніх для проведення диференційної діагностики вірусних уражень гепатобіліарної системи в дітей з аутоімунними та токсичними гепатитами, формування висококваліфікованих фахівців у галузі

медицини, здатних застосовувати набуті знання і практичні навички при розв'язанні складних завдань у подальшій професійній діяльності.

Завдання навчальної дисципліни:

1. Навчитися встановлювати етіологічні та патогенетичні чинники вірусних гепатитів у дітей.
2. Вміти діагностувати різні клінічні форми вірусних гепатитів та їх типові ускладнення.
3. Оволодіти принципами лабораторної діагностики вірусних гепатитів у дітей.
4. Вміти скласти план обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при інфекційних захворюваннях, що супроводжуються ураженнями гепатобіліарного тракту.
5. Визначати тактику ведення дітей різного віку, в тому числі – новонароджених, хворих на вірусні гепатити.
6. Проводити диференційну діагностику та ставити попередній діагноз найбільш поширених захворювань, що супроводжуються ураженнями гепатобіліарного тракту.
7. Знати клінічну симптоматику невідкладних станів при гепатитах інфекційної та неінфекційної етіології, вміти їх діагностувати та надавати екстрену допомогу у клініці дитячих інфекційних хвороб.
8. Розрізняти особливості клінічного перебігу різних за важкістю клінічних форм вірусних гепатитів у дітей.
9. Визначати основні принципи лікування дітей з найбільш поширеними інфекційними ураженнями гепатобіліарної системи.
10. Планувати профілактичні та протиепідемічні заходи у вогнищі щодо розвитку та захворювання вірусних гепатитів у дітей різного віку, в тому числі новонароджених.

Плановані результати навчання (компетентності)

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довкілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.

ЗК2. Здатність до абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.

ЗК3. Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.

ЗК4. Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.

ЗК5. Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.

ЗК6. Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.

ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.

ЗК8. Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому просторі.

ЗК9. Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою педіатричних досліджень і професійної діяльності.

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

ФК3. Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.

ФК4. Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проекти наукових досліджень.

ФК5. Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проекту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.

ФК7. Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.

ФК8. Здатність організовувати та здійснювати педагогічну діяльність.

ФК9. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями в галузі педіатрії і вузьких педіатричних спеціальностей та бути здатним застосовувати їх до професійної діяльності при вирішенні дослідницьких і практичних завдань.

ПРН 2. Вміти проєктувати та здійснювати комплексні дослідження, у т.ч. міждисциплінарні, на базі цілісного системного наукового світогляду з використанням знань в галузі філософії наукового пізнання.

ПРН 3. Планувати та реалізувати на практиці оригінальне самостійне наукове дослідження, яке повинно містити наукові положення та науково обґрунтовані результати у галузі фармацевтичних наук, що розв'язують важливу або конкретну наукову чи науково-прикладну проблему.

ПРН 4. Використовувати сучасні інформаційні джерела національного та міжнародного рівня для оцінки стану вивченості об'єкту досліджень і актуальності наукової проблеми.

ПРН 5. Вміти формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.

ПРН 6. Вміти розробляти дизайн та план наукового дослідження.

ПРН 7. Вміти виконувати оригінальне наукове дослідження.

ПРН 8. Вміти проводити аналіз, систематизацію й інтерпретацію результатів наукових досліджень, використовувати методи статистичної обробки даних.

ПРН 9. Вміти пояснювати принципи, специфічність і чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.

ПРН 10. Вміти інтегрувати наявні методики й методи досліджень та адаптувати їх для розв'язання наукових завдань при проведенні наукових досліджень.

ПРН 11. Вміти інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

ПРН 12. Володіти навичками усної та письмової презентації результатів наукових досліджень у формі доповідей, публікацій, презентацій, постерних доповідей тощо українською та іноземною мовами.

ПРН 13. Дотримуватись етичних норм, враховувати авторське право та норми академічної доброчесності при проведенні наукових досліджень, презентації їх результатів та у науково-педагогічній діяльності.

ПРН 14. Володіти комунікативними навичками на рівні вільного спілкування в професійному середовищі й громадській сфері, у т.ч. іншомовних, щодо проблем фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я.

ПРН 15. Впроваджувати результати наукових досліджень в науково-освітній процес, фармацевтичну практику та суспільний розвиток.

ПРН 16. Координувати роботу дослідницької групи, вміти організовувати колективну роботу (здобувачів вищої освіти, колег, міждисциплінарної команди).

ПРН 17. Організувати освітній процес, оцінювати його ефективність і рекомендувати шляхи удосконалення.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен:

1. Оволодіти сучасними знаннями і здатністю застосовувати їх у практичних ситуаціях.
2. Аналізувати клінічні дані та збирати медичну інформацію про пацієнта.
3. Приймати обґрунтовані рішення з використанням інформаційних і комунікаційних технологій.

4. Діагностувати невідкладні стани, визначати ступінь тяжкості хвороби та тактику надання екстреної медичної допомоги.
5. Приймати рішення щодо визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінювати отримані результати.
6. Володіти навичками планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен **знати**:

- етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширених вірусних гепатитів у дітей;
- існуючі методи параклінічного моніторингу щодо визначення ступеня тяжкості та прогнозування перебігу гепатитів інфекційного та неінфекційного походження у дітей;
- особливості клінічного перебігу вірусних гепатитів у дітей;
- невідкладні стани відповідно до наявної клінічної симптоматики хворого та надавати екстрену допомогу при ураженні гепато-біліарної системи у дітей;
- основні принципи лікування дітей з вірусними гепатитами відповідно до рекомендацій доказової медицини;
- показання до застосування противірусної терапії при вірусних гепатитах у дітей.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен **вміти**:

- складати план обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при вірусних гепатитах у дітей;
- проводити диференційну діагностику та встановлювати попередній діагноз інфекційних захворювань, їх ускладнень у дітей різного віку;
- діагностувати різні клінічні варіанти та типові ускладнення вірусних гепатитів у дітей;
- визначати основні принципи лікування дітей з вірусними гепатитами;
- діагностувати невідкладні стани та надавати екстрену допомогу при гепатитах різної етіології у дітей.

4. Навчальний план навчальної дисципліни «Інфекційні ураження гепатобіліарної системи в аспекті диференційної діагностики з аутоімунними та токсичними гепатитами»

№	Назва розділу / модулю	Кредити	Години	Вид заняття (години)			
				Лекції	Семінари	Практичні заняття	Самостійна робота
1.	«Інфекційні ураження гепатобіліарної системи в аспекті диференційної діагностики аутоімунними токсичними гепатитами» 3 та	3	90	8	8	28	46
	ВСЬОГО	3	90	8	8	28	46

Теми лекцій

№	Тема	Години
1.	Парентеральні гепатити та ентеральні гепатити	2
2.	Ускладнення та наслідки вірусних гепатитів у дітей	2
3.	Особливості лікування вірусних гепатитів та диференційної діагностики інфекційних захворювань гепатобіліарної системи.	2
4.	Вірусні гепатити у новонароджених та недоношених дітей: особливості клінічного перебігу. Профілактика та лікування відповідно до затверджених протоколів.	2
	Разом	8

Теми семінарських занять

№	Тема	Години
1.	Особливості епідемічного процесу вірусних гепатитів на сучасному етапі.	2
2.	Особливості клінічного перебігу хвороб з ураженням гепатобіліарної системи. Диференційна діагностика. Сучасні підходи до лікування.	2
3.	Специфічна планова та екстрена профілактика вірусних гепатитів. Протиепідемічні заходи у вогнищі.	2

4	Сучасна лабораторна діагностика інфекційних хвороб, що ураженням гепатобіліарного тракту у дітей.	2
	Разом	8

Теми практичних занять

№	Тема	Години
1.	Клінічні симптоми, лабораторні та інструментальні дослідження в різних клінічних варіантах ВГ залежно від збудника.	4
2	Показники лабораторних та інструментальних досліджень для оцінки важкості та прогнозування перебігу ВГ з синдромом гострої печінкової недостатності.	4
3	Сучасні протоколи лікування вірусних гепатитів.	4
4	Диференційна діагностика вірусних гепатитів та гепатитів аутоімунного походження	4
5.	Невідкладна допомога при гострій печінковій недостатності у дітей з ВГ.	4
6	Диференційна діагностика типових та атипичних форм ВГ у дітей, диференційна діагностика з токсичними гепатитами.	4
7	Тактика лікування хворих на ВГ з синдромом гострої печінкової недостатності. Надання невідкладної допомоги.	4
	Разом	28

Теми для самостійної роботи

№	Тема	Години
1	Вірусні гепатити у новонароджених: передача вірусу від матері до дитини, профілактика та лікування.	2
2.	Аутоімунний гепатит у дітей: етіологія, клінічна картина та діагностика.	2
3	Диференційна діагностика вірусних гепатитів та аутоімунного гепатиту у дітей.	2
4	Синдром Жильбера: патогенез, клінічна картина та діагностика.	2
5	Вірусні гепатити та синдром Кріглера-Найяра, синдром Дабіна-Джонса, синдром Ротора.: діагностичні труднощі.	2
6	Особливості відновлюючої терапії при вірусних гепатитах.	2

7	Підтримуюча терапія та реабілітація після вірусних гепатитів у дітей.	2
8	Амебіаз. Опісторхоз. Лістеріоз. Альтернативні захворювання, що супроводжуються ураженням гепатобіліарної системи у дітей. Вивчення в аспекті диференційної діагностики.	2
9	Гепатити, що передаються від матері до дитини: діагностика, лікування та профілактика.	2
10	Підпечінкові жовтяниці: діагностика та диференційна діагностика	2
11	Психологічні аспекти діагностики та лікування вірусних гепатитів у дітей.	2
12	Комплексний підхід до лікування та комунікації з дітьми з вірусним гепатитом.	2
13	Сучасні тенденції у дослідженні вірусних гепатитів у дітей: нові методи діагностики та лікування.	2
14	Рідкісні форми вірусних гепатитів та їх комбінації.	2
15	Безжовтяничні форми гострих інфекційних уражень гепатобіліарної системи	2
16	Основні закономірності імунної відповіді при імунопрофілактиці. Формування поствакцинального імунітету. Особливості імунної відповіді у дітей першого року життя.	2
17	Календар профілактичний щеплень. Щеплення за віком. Рекомендовані щеплення. Протипоказання до щеплень абсолютні та відносні.	2
18	Реакції та ускладнення після проведення вакцинації. Анафілактичний шок, діагностика, невідкладна допомога.	2
19	Токсичні гепатити у дітей при отруєннях грибами	2
20	Гепатити у дітей при ГКІ	2
21	Особливості маніфестації автоімунного гепатиту у дітей	2
22	Гепатит при EBV-інфекції	2
23	Роль дієти при лікуванні уражень гепато-біліарної системи у дітей	2
	Разом	46

5. Верифікація результатів навчання здійснюється відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності

аспірантів та здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти у ЛНМУ імені Данила Галицького»

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АСПІРАНТІВ

Поточний контроль

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність аспіранту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною вітчизняною) шкалою (5-«відмінно», 4-«добре», 3-«задовільно», 2-«незадовільно») з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені програмою навчальної дисципліни. Аспірант має отримати оцінку з кожної теми. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали.

Критерії оцінювання поточної навчальної діяльності аспіранта:

5/"відмінно" – аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

4/"добре" – аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

3/"задовільно" – аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на

запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

2/"незадовільно" – аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Оцінювання самостійної роботи аспірантів.

Самостійна робота аспірантів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу контролюється при підсумковому контролі.

Відпрацювання. У разі пропуску практичного (семінарського) заняття аспірант зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі.

Відпрацювання здійснюється за попереднім записом аспіранта на кафедрі у відповідному журналі. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає кафедра. Кафедра несе відповідальність за рівномірність комплектування груп та визначає кількість чергових викладачів для забезпечення відпрацювання аспірантами практичних занять. Тривалість і критерії оцінювання знань аспірантів при відпрацюванні практичного заняття мають бути такими ж, як і на відповідному занятті.

Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри, що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів.

Визначення кількості балів, яку аспірант набрав з дисципліни та оцінювання дисципліни

Оцінка дисциплін, формою підсумкового контролю яких є **залік**, базується на результатах оцінювання поточної навчальної діяльності та виражається **за двобальною шкалою**: «зараховано» або «не зараховано».

Для зарахування дисципліни аспірант має отримати за поточну навчальну діяльність не менше, ніж 60% від максимальної суми балів (для 200-бальної шкали – не менше 120 балів).

Бали та оцінку («зараховано» або «не зараховано») викладач вносить у заліково-екзаменаційну відомість та у залікову книжку аспіранта (за винятком оцінки «не зараховано»).

Підсумковий контроль – залік (зараховано/незараховано)

Залік аспіранти отримують, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3,0» (за 200 бальною шкалою це становить не менше 120 балів).

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих аспірантом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою.

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Таблиця 1

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком (диференційованим заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше	Недостатньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140	3	
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Бали

з дисципліни для аспірантів, які успішно виконали програму, **конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче:**

Бали з дисципліни

Від 170 до 200 балів

Від 140 до 169 балів

Від 139 балів до 120

Нижче мінімальної кількості балів

Оцінка за 4-ри бальною шкалою

5

4

3

2

Перелік контрольних питань

1. Яка сучасна етіологічна структура вірусних гепатитів?
2. Епідеміологічні особливості вірусних гепатитів у дітей .
3. Назвіть основні ланки патогенезу вірусних гепатитів.
4. Етапи білірубінового обміну в нормі
5. Класифікація жовтяниць: печінкові, надпечінкові та підпечінкові
6. Дайте характеристику дожовтяничного періоду в дітей, хворих вірусними гепатитами.
7. Дайте характеристику жовтяничного періоду в дітей, хворих вірусними гепатитами.
8. Клінічна класифікація вірусних гепатитів
9. Викладіть клініку атипичних форм ВГА, ВГВ, ВГС .
10. Особливості перебігу ВГВ у дітей першого року життя, вродженого гепатиту В.
11. Які сучасні методи використовуються для лабораторної діагностики вірусних гепатитів?
12. Проведіть диференційну діагностику вірусних гепатитів між собою.
13. Механічні жовтяниці. Етіологія. Особливості перебігу. Диференційна діагностика.
14. Основні принципи терапії вірусних гепатитів.
15. Укажіть критерії виписки перехворілих гепатитами із стаціонару, принципи диспансеризації дітей з вірусними гепатитами.
16. Викладіть принципи профілактики ГА в дитячому колективі.
17. Імунопрофілактика вірусних гепатитів.
18. Принципові відмінності у лікуванні вірусних гепатитів та автоімунного гепатиту.
19. Токсичні гепатити: етіологія, клініка, складнощі діагностики (отруєння лікарськими препаратами, хімічними речовинами, променевої гепатит).
20. Роль дієти при лікуванні уражень гепато-біліарної системи у дітей.

6. Рекомендована література:

Обов'язкова

1. Чернишова Л.І., Волоха А.П., Бондаренко А.В. та ін. Інфекційні хвороби у дітей: підручник /за ред. Л.І. Чернишової. - К.: ВСВ «Медицина», 2016. 1016 с.
2. Інфекційні хвороби в дітей: підручник/ С.О. Крамарьов, О.Б. Надрага, Л.В. Пипа та ін.; за ред. проф. С.О. Крамарьова, О.Б. Надраги – К.: ВСВ «Медицина». – 2023. – 392 с. + 14 с. кольор. вкл.
3. Наказ про внесення змін до календаря профілактичних щеплень в Україні та переліку медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень від 11.10.2019 р. № 2070.

Додаткова

1. Керол Дж. Бейкер; наук. ред. пер. проф. Крамарьов С.О. ; пер. з англ. Закордонєць Л.В. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases : пер. 3-го англ. вид. : двомов. вид. /— К. : ВСВ «Медицина», 2019. 744 с.

Інформаційні ресурси:

Додаток 3

До Процедури розробки та періодичного перегляду освітніх програм.